

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3.50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 15
261—Γραφεῖον ὁδ. Ἐρμού—264

ΜΗ ΚΡΙΝΕΤΕ ΙΝΑ ΜΗ ΚΡΙΘΗΤΕ

(ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ).

Οὐδεὶς δύναται νὰ μὴ ὁμολογήσῃ τὴν Θεϊότητα τῆς ρήτρας ταύτης, ἀνεξαρτήτως τῆς θρησκείας, ἣν προσβύει καὶ τῶν φιλοσοφικῶν ἢ κοινωνικῶν ἀρχῶν, ἃς κέκτῃται. Μὴ κρίνετε ἵνα μὴ κριθῆτε. Τί ἄρᾳ γε σημαίνει ἐνταῦθα ἡ φράσις: Μὴ κρίνετε; Ἐμφαίνει ἄρᾳ γε ἐκεῖνο, ὅπερ κοινῶς καλοῦμεν κρίσιν καὶ τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῆς; Ἀλλοὶ ἄρᾳ γε τὴν γνώμην, ἣν ἐπὶ διαφόρων πραγμάτων σχηματίζοντες ἐκφέρομεν; Ἄν τοῦτο, ὁ ἄνθρωπος ἀπόλλυσι τὸ πλεῖστον, εἰ μὴ ὄλον, τῆς αὐτῷ παρὰ τοῦ πλάστου δοθείσης ἐλευθέρως ἐνεργείας. Δὲν εἶνε ἀναντιρρήτως οὗτος ὁ σκοπὸς τοῦ εἰπόντος τὴν ἀλήθειαν ταύτην, διότι τότε ἤθελε στερήσῃ, ὡς ἔφημεν εἰπόντες, τοὺς ἀκολουθοῦντας αὐτῇ, τοῦ δώρου τῆς ἐλευθερίας, ὅπερ ἀδύνατον ἄρα ἄλλην ἢ ἐκφρασίαν ἔχει σημασίαν καὶ ταύτην ἐνταῦθα διὰ βραχέων ἐρευνήσωμεν.

Μὴ κρίνετε δηλοῖ: Μὴ ψευδόμενοι κρίνετε, ἢ, μὴ κατακρίνετε καὶ καταδικάζετε, διασύροντες δεξιᾶ καὶ ἀριστερᾶ τὸ ὄνομα, τὴν τιμὴν, τὴν ὑπόληψιν τοῦ ὁμοίου ὑμῖν ἀνθρώπου. Τὸ κρίνειν μόνῳ τῷ Θεῷ δέδοται, ὡς τελείῳ καὶ ἀπροσωπολήπτῳ καὶ δικαίῳ. Ὁ ἄνθρωπος ὡς ὑποκείμενος εἰς πλάνας καὶ σφάλματα καὶ ἁμαρτήματα, οὐδέποτε δύναται δικαίαν καὶ ἀσφαλῆ νὰ ἐξεύρη κρίσιν κατ' ἄλλου ἢ περὶ ἄλλου τινός. Ὁ συνετὸς ἄνθρωπος οὐδόλως φέρεται ἐμπαιθῶς πρὸς τοὺς ὁμοίους αὐτῷ, ἀλλ' αἰετοῦ συμπαθῶς καὶ μετὰ πραότητος ὑποδεικνύει αὐτοῖς τὴν πρὸς τὴν ἀρετὴν καὶ δικαιοσύνην ἄγουσαν. Οὐδέποτε ἄνθρωπος δικαιούται νὰ κατηγορῇ ἄλλου, ἀλλ' ἂν αὐτὸς ἦνε καλλίτερος, ὀφείλει νὰ συγκαλύπτῃ τὰ αἰσχρὰ καὶ πλημμελῆ τοῦ τυχόν ἁμαρτήσαντος ἀδελφοῦ αὐτοῦ. Ἀγαπᾷ τὸν Σὴμ καὶ Ἰάφεθ, διότι συνεκάλυψαν τὸν πατέρα αὐτῶν ὑποπεσόντα εἰς σφάλμα,

καὶ βδελύσσομαι τὸν Χάμ, διότι ὡς τυρρηνικὴ σάλπιγξ ἐζήτησε νὰ διασαλπίσῃ τὴν ἀπρεπῆ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ κατάστασιν.

Τῷ ὄντι. Μὴ κρίνετε ἵνα μὴ κριθῆτε. Τί εἶνε ὁ ἄνθρωπος, τὸ μηδὲν αὐτὸ, ὅπερ θέλει καὶ ἀπαιτεῖ νὰ κρίνῃ τὸν ἄλλον; Τίς ἔδωκεν αὐτῷ τὸ δικαίωμα τοῦτο; Ἄν ὁ ἕτερος ἄνθρωπος ἁμάρτη, μὴ δὲν ὑπάρχει ὁ δικαστὴς; Μὴ αὐτὸς εἶνε βέβαιος περὶ τῆς ἰδίας ἀγιότητος καὶ δυσαρεστεῖται διὰ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ; Τίς βεβαίῳ ἡμᾶς ὅτι καὶ ἡ ἐλαχίστη στιγμή τοῦ βίου ἡμῶν παρέρχεται ἀμέτοχος οἰασθήποτε ἁμαρτίας;

Τὸ ἁμαρτάνειν ἐστὶν ἀνθρώπινον, τὸ συγχωρεῖν θεῖον. Ὅσῳ ὁ ἄνθρωπος εἶνε ἀπέναντι τοῦ πταίσαντος ἐπιεικέστερος, τοσοῦτο προσεγγίζει ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον τῷ Θεῷ.

Φρικώδης ἡ ἀρχὴ, καὶ λείψανον τῆς μεσαιωνικῆς πλάνης τῆς ἀνθρωπότητος, εἶνε ἡ ἀρχὴ, ἣν παραδέχονται καὶ ἐφαρμόζουσι τὰ σημερινὰ πεπολιτισμένα ἔθνη: «Τὸ αἷμα πλύνεται καὶ ἐξαγνίζεται διὰ τοῦ αἵματος».

Ἄλλ' ἐνταῦθα μὴ λησμονώμεν ὅτι ὁ λόγος κεῖται οὐχὶ περὶ τῶν κοινωνικῶν κρίσεων ἢ κατακρίσεων, ἀλλὰ περὶ τοῦ προσωπικοῦ ἐγωῖσμοῦ πάντων ἡμῶν, οἵτινες, ἐκτὸς ἡμῶν αὐτῶν οὐδένα βλέπομεν συμφώνως τῷ προορισμῷ αὐτοῦ βαίνοντα, οἵτινες πάντες κάλλιστα μὲν διορθώμεν τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν κάρφος, τὴν δὲ ἐν τῷ ἡμετέρῳ ὀφθαλμῷ δοκῶν οὐδόλως διακρίνομεν.

Οὐδεμία παρέρχεται στιγμή, χωρὶς νὰ κατακρίνωμεν τοὺς ὁμοίους ἡμῶν. Καὶ ἐγὼ αὐτὸς, καὶ κατ' αὐτὴν εἰσέτι τὴν στιγμήν, τί ἄλλο πράττω, εἰμὴ κατὰ κρίσιν κατὰ τῶν ὁμοίων μου; Οὕτω πέπρωται, φαίνεται, νὰ ἔρχηται καὶ παρέρχηται ἡ ἀνθρωπότης, ἀδιακόπως μὲν διαδεχομένη τὴν προηγουμένην, ἀλλ' οὐδόλως, ἢ ὀλίγον μόνον ὠφελουμένη ἐκ τῶν παθημάτων αὐτῆς. Ἰσως ἐξέλη ποτὲ τῆς ἐλευσιότητος ταύ-

της, ἀλλ' εἰς λίαν ἀπομακρυσμένον μέλλον, ἕως οὗ πληθυνθῆ ἢ γνῶσις καὶ φωτισθῶσιν οἱ πολλοί. Ἀλλοῖα ὅμως, νομίζω, θὰ ἦτο ἡ ὄψις καὶ ἡ κατάστασις τοῦ κόσμου, ἂν ἕκαστος ἄνθρωπος εἶχε κεχαραγμένην ἐν τῇ καρδίᾳ καὶ τῷ νῷ αὐτοῦ τὴν χρυσὴν καὶ θεῖαν ταύτην ῥῆσιν: ΜΗ ΚΡΙΝΕΤΕ ΙΝΑ ΜΗ ΚΡΙΘΗΤΕ.

I. Β. ΕΣΠΕΡΙΑΝΣ.

ΠΡΟΟΔΟΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΥ

Κατὰ τὰς Θετικώτερας ἀς ἔχομεν ἤδη πληροφορίας, ὁ πληθυσμὸς τῆς γῆς εἶναι 1,437,000,000 ψυχαί. Ὑπολογίζεται δὲ ὅτι ὁ χριστιανισμὸς κατὰ τὰ πρῶτα 1000 ἔτη ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτοῦ ἔφθασεν εἰς 50,000,000 ὁπαδούς· ἀλλὰ κατὰ τὰ ἐπόμενα 500 ἔτη ἐκέρδησε ὅσους εἶχε κερδήσει κατὰ τὰ πρῶτα 1000 ἔτη, ἦτοι ἕτερα 50,000,000· ὥστε ὁ ἀριθμὸς τῶν χριστιανῶν κατὰ τὸ ἔτος 1500 ἦτο περὶ τὰ 100,000,000· ἀλλὰ τὸ περιεργότερον ἦναι ὅτι κατὰ τὰ τελευταῖα 300 ἔτη ἦτοι ἐκ τοῦ ἔτους 1500 μέχρι τοῦ ἔτους 1800 ἠῤῥησε κατὰ ἕτερα 100,000,000· δηλ. κατὰ τὰ 300 ταῦτα ἔτη ἠῤῥησε ὅσον κατὰ τὰ προηγούμενα 1500 ὥστε τὸ ἔτος 1800 ὁ ἀριθμὸς τῶν χριστιανῶν ἦτο 200,000,000. Τώρα κατὰ τὰ ἐπόμενα 80 ἔτη, ἦτοι ἀπὸ τοῦ ἔτους 1800 μέχρι τοῦ ἔτους 1880 ὁ χριστιανισμὸς ἠῤῥησεν ὅσον κατὰ τὰ προηγούμενα 1800 ἔτη ὥστε ὑπολογίζεται σήμερον εἰς 410,000,000. Ἡ δὲ πρόοδος ὅσον ἀφορᾷ εἰς τοὺς διαφόρους κλάδους τῆς χριστιανικῆς ἐκκλησίας ἔχει ὡς ἑξῆς·

	ἔτος 1500.	ἔτος 1830.	ἔτος 1878.
Ορθόδοξοι	20,000,000	70,000,000	88,000,000
			[ἦτοι 26/100]
Δυτικοὶ	80,000,000	116,000,000	209,000,000
			[ἦτοι 80/100]
Διαμαρτυρούμενοι	42,000,000	112,700,000	
			[ἦτοι 170/100]

Ὅθεν κατὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος τὸ ἐν τρίτον σχεδὸν τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ τῆς γῆς ἀσπάζεται τὸν χριστιανισμὸν ἐνῶ 685,000,000 ὑπόκεινται εἰς χριστιανικὰς κυβερνήσεις ἦτοι τὸ ἦμισυ σχεδὸν τοῦ πληθυσμοῦ τῆς γῆς. Τὴν γιγαντιαίαν ταύτην πρόοδον ἦτις ἐκπλήττει καὶ αὐτοὺς ἔτι τοὺς φίλους καὶ ἐργάτας τοῦ χριστιανισμοῦ ἀποδίδομεν εἰς τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ διότι μόνη ἡ θεῖα δύναμις ἠδύνατο νὰ κατορθώσῃ τοῦτο.

Μέσα τιὰ ἐν χρήσει πρὸς διάδοσιν τοῦ χριστιανισμοῦ.

1. Ἡ ἀ γ. Γ ρ α φ ῆ. Κατὰ τὴν 15^η ἑκατονταετηρίδα ὁ θεῖος λόγος ἦτο ἀλυσοδεμένος εἰς τὴν ἀγίαν Τράπεζαν τῶν ἐκκλησιῶν ἐκεῖνες αἰτινες εἶχον τὴν εὐτυχίαν νὰ ἔχωσιν ἀντίτυπον αὐτοῦ· ἀλλὰ κατὰ τὸ ἔτος 1800 καὶ μετὰ τὴν σύστασιν τοῦ τύπου ὄχι μόνον τὰ πρωτότυπα κείμενα ἐπολλαπλασιάσθησαν ἀλλ-

λὰ καὶ μεταφράσεις ἐγένοντο ὥστε κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ὑπῆρχον περὶ τὰς 50 μεταφράσεις. Κατὰ δὲ τὸ ἐνεστὼς ἔτος αἱ 50 μεταφράσεις ἠῤῥησαν εἰς 226 καὶ ἡ κυκλοφορία εἰς 5,354,920 ἀντίτυπα κατ' ἔτος. Ἡ δὲ ὅλική κυκλοφορία ἐκ τῆς συστάσεως τῶν Βιβλικῶν Ἑταιριῶν, ἦτοι ἀπὸ τοῦ ἔτους 1812 μέχρι σήμερον, ὑπερβαίνει τὰ 150,000,000 ἀντίτυπα.

2. Ἱεραποστολαί. Κατὰ τὸ ἔτος 1800 ὑπῆρχον μόνον 7 Ἱεραποστολικαὶ Ἑταιρίαι, ἀλλ' αὐταὶ κατὰ τὸ ἔτος 1880 ἐγένοντο 70. Ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν ἀρρένων Ἱεραποστόλων ἀπὸ 170 ἠῤῥησεν εἰς 6700. Ἦδη δὲ περὶ τὰς 95,000 ἄνδρες καὶ γυναῖκες ἐργάζονται πρὸς διάδοσιν τοῦ χριστιανισμοῦ ἐν τῷ κόσμῳ. Ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν ἐπιστρεψάντων ἦτο κατὰ μὲν τὸ 1800 μόνον 50,000, ἤδη συνίσταται εἰς 1,650,000 μέλη τῶν χριστιανικῶν ἐκκλησιῶν καὶ εἰς 3—3 1/2 ἑκατομ. ὁπαδῶν καὶ 750,000 παιδῶν οἰτινες φοιτῶσιν εἰς τὰ σχολεῖα τῶν Ἱεραποστόλων. Εἰς τὰς Ἰνδίας λ. χ. ὅτε οἱ Ἱεραπόστολοι τὸ πρῶτον ἐπεσκέφθησαν αὐτὰς κατὰ τὸ ἔτος 1812 ὑπέστησαν φοβεροὺς διωγμούς· ὑπὸ τε τῶν ἐντοπιῶν καὶ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως, ἣδη ὑπάρχουσι 689 Ἱεραπόστολοι ἀντιπροσωπεύοντες 32 ἑταιρίας, πρὸς δὲ καὶ 400 ἐντόπιοι Ἱεραπόστολοι ἐκ 5 ἐντοπιῶν ἑταιριῶν ἡ δὲ πρόοδος μεταξὺ 1870 καὶ 1880 ἦτο κατὰ 52/100.

Μεταξὺ τῆς φυλῆς Τελογοῦ, συνισταμένης ἐκ 18 ἑκατομ. κατὰ τὰ τελευταῖα πέντε ἔτη ἐπέστρεψαν περὶ τὰς 15,000 ψυχὰς οἰτινες καὶ ἐβαπτίσθησαν.

Εἰς τὴν Κίνα ν. Ὁ πρῶτος πόλεμος κατὰ τὸ ἔτος 1842 καὶ ὁ ἕτερος τὸ 1856 ἦνοιξε διὰ τὸ ἐμπόριον τῆς Εὐρώπης 9 λιμένας, ἣδη ἐδόθη πλήρης ἐλευθερία εἰς τὸν Ἱεραπόστολον νὰ περιφερῆται ἀπανταχοῦ τῆς αὐτοκρατορίας νὰ κηρύττῃ τὸν Χριστὸν καὶ νὰ διαδίδῃ τὸ εὐαγγέλιον· ὑπάρχουσι 600 Ἱεραποστολικοὶ σταθμοί, 300 χριστιανικαὶ ἐκκλησίαι συνιστάμεναι ἐξ 20,000 μελῶν καὶ 65,000 ὁπαδῶν. Ἡ πρόοδος ἐν Ἰαπωνίᾳ εἶναι ἔτι θαυμαστοτέρα. Αὐτὴ ἡ κυβερνήσις ἀπέστειλε νέους ὅπως ἐκπαιδευθῶσιν ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ, ἵνα διδάξωσι μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν τῶν χριστιανικῶν πολιτισμὸν. Τὸ χριστιανικὸν Ἡμερολόγιον ἐγένετο παρ' αὐτοῖς δεκτὸν καὶ ἡ Κυριακὴ τηρεῖται ὡς ἡμέρα ἱερά. Πολλοὶ νῆσοι τοῦ ὠκεανοῦ αἰτινες ἐκατοικούντο ὑπὸ ἀγρίων καὶ ἀνθρωποφάγων ἐξεχριστιανίσθησαν κατὰ τὴν παρούσαν ἑκατονταετηρίδα· λ. χ. αἱ Σκανδιναυικαὶ νῆσοι, ἡ Μαδαγάσκάρ, αἱ Fiji κτλ. Ναι καὶ αὐτὴ ἡ καρδιά τῆς Ἀφρικῆς δὲν ἠδυνήθη ν' ἀποφύγῃ τὴν ἐπιρροὴν τοῦ χριστιανισμοῦ. Ἦδη πολλοὶ ἑταιρίαι ἐργάζονται πρὸς διάδοσιν τοῦ χριστιανισμοῦ μεταξὺ τῶν κατοίκων τῆς Ἀφρικῆς ἐνῶ ἡ Διεθνὴς Ἑταιρία ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ βασιλέως τοῦ Βελγίου ἐργάζεται διὰ τοῦ ἀκαμάτου Στάνλεϋ ὅπως κατασκευάσῃ δρόμους καὶ συστήσῃ τὸ ἐμπόριον πρὸς καταστροφὴν τῆς σωματεμπορίας. Πολλὰ ἠδύνατό τις νὰ ἀναφέρῃ ὅπως ἐκθέσῃ τὰ μεγάλα βήματα μεθ' ὧν ὁ χριστιανισμὸς ἤδη προχωρεῖ· καὶ ἀποδείξῃ πῶς ὁ κόκκος οὗτος τοῦ σινάπεως

ἤδη κατακλύπτει τὴν γῆν. Εἶναι ὅμως λυπηρὸν, ὅτι ἡ ἐκκλησία ἐκείνη ἦτις καυχᾶται διὰ τὴν ἀποστολικὴν αὐτῆς καταγωγὴν καὶ εἰς τῆς ὁποίας τὴν γλῶσσαν ἐδόθη αὐτὸ τὸ εὐαγγέλιον κοιμᾶται. Ὅχι μόνον δὲν ἐργάζεται πρὸς διάδοσιν τοῦ εὐαγγελίου ἀλλ' οὐδὲ κἂν ἔχει ἐθνικὴν ἐκδοσιν τῶν ἀγίων Γραφῶν.

ΥΪΚΗ ΦΙΛΟΣΤΟΡΓΙΑ

Γυνὴ τις ἔμεινε χήρα μετὰ τριῶν τέκνων· στερουμένη δὲ παντὸς μέσου πρὸς πορισμὸν τῶν ἐπιτηδείων ἤρξατο ἐργαζομένη καὶ προσπορίζουσα αὐτῇ καὶ τοῖς τέκνοις τῆς τὰ πρὸς τὸ ζῆν. Οἱ υἱοὶ αὐτῆς, μὴ συνειθισάντες ἐνωρὶς εἰς ἐπίπονα ἔργα, μόλις ἀπελάμβανον τὸν ἐπιούσιον ἄρτον· ἐλυποῦντο δὲ σφόδρα, μὴ δύναμενοι νὰ καταστήσωσι τὸν βίον τῆς μητρὸς τῶν ἀνετώτερον.

Ἐσχάτως εἶχε προκηρυχθῆ ὅτι οἰσοδήποτε ἤθελε παρουσιάσῃ ἐνώπιον τῆς δικαιοσύνης κλέπτῃν τινὰ θὰ ἐλάμβανε σπουδαίαν ἀμοιβήν.

Οἱ τρεῖς λοιπὸν ἀδελφοί, τῶν ὁποίων ἡ ἔνδεια τῆς μητρὸς τῶν προσέβαλε τὴν φιλοτιμίαν, δεκάκις πλέον τῆς πτωχίας τῶν, ὁμοφώνως ἀπεφάσισαν νὰ ἐκτελέσωσι παράδοξόν τι σῦμμα δὲ καὶ ἠρωϊκόν. Συνεφώνησαν δὲ, εἰς τῶν τριῶν νὰ θεωρηθῆ ὡς κλέπτῃς, οἱ δὲ λοιποὶ δύο νὰ ἐγκαλέσωσι καὶ ἀπαγάγωσιν αὐτὸν ἐνώπιον τῆς ἀρχῆς. Γενομένης λοιπὸν κληρώσεως, τίς ἐκ τῶν τριῶν θὰ ἐγένετο τὸ θῦμα τῆς υἱικῆς στοργῆς ἔπεσεν ὁ κληρὸς εἰς τὸν νεώτερον, ὅπως οὗτος πληρώσῃ τὸ βαρὺ μὲν τοῦτο δι' αὐτὸν φορτίον, πλὴν ἡδεῖαν ὑποχρέωσιν χάριν τῆς ὑπὸ τῆς πεινῆς καὶ τῆς ἐνδείας τηκομένης μητρὸς. Δεθεὶς λοιπὸν οὗτος, ἐσυγνευθεὶς πρὸς τὸν δικαστὴν καὶ ὡς ἐγκληματίας ὑπέστη τὴν ἀνάκρισιν, ὠμολόγησε δὲ ὅτι εἶνε ἐνοχος τοῦ ἐγκλήματος· τούτου ἕνεκεν ἐστάλη εἰς τὴν φυλακὴν, οἱ δὲ δύο ἀδελφοὶ ἔλαδον τὴν ὑποσχεθείσαν ἀμοιβήν.

Πρὶν ἡ ἀναχωρήσωσιν ἐκ τῆς πόλεως εὗρον τὸ μέσον νὰ τύχωσιν εισόδου ἐν τῇ εἰρκτῇ, ἵνα λάβωσιν τὸν τελευταῖον ἀσπασμὸν τοῦ ἀτυχοῦς αὐτῶν ἀδελφοῦ. Καὶ ὑποθέσαντες ὅτι ἦσαν ἀπαρατήρητοι ἐρρίφθησαν εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ φυλακισμένου καὶ διὰ δακρυῶν, λυγμῶν καὶ φιλοστόργων ἐναγκαλισμῶν, ἀπέδειξαν τὸ ὑπερβάλλον τῆς λύπης καὶ ἀπελπισίας τῶν.

Ὁ δικαστὴς ὅστις ἔτυχε παρῶν ἐν τινι μὴ ὄρατῷ ὑπ' αὐτῶν μέρει τῆς εἰρκτῆς, ὁπόθεν ὁμοῦς οὗτοι ἠδύναντο εὐκόλως νὰ παρατηρηθῶσιν, ἐξεπλάγη ἐπὶ τῇ λυπηρᾷ σκηνῇ, ἧς θεατῆς ἐγένετο. Διέταξε λοιπὸν ἕνα τῶν ὑπηρετῶν τοῦ νὰ ἀκολουθήσῃ τοὺς κατηγοροὺς καὶ νὰ ἐπαγγυηθῇ ἐπ' αὐτῶν προσεκτικῶς. Ὁ ἄνθρωπος ὑπήκουσε, καὶ εἰς τὴν ἐπάνοδόν του ἀνέφερεν εἰς τὸν κύριόν του τὰ καθέκαστα, δηλ. ὅτι παρακολούθησας τοὺς δύο ἀδελφοὺς εἰς τὸν οἶκόν των, εἰσῆλθεν ἀθεώρητος καὶ ἔστη εἰς τὴν θύραν τοῦ δωματίου τῶν ὅπου ἠδύνατο εὐκόλως νὰ ἀκούσῃ πάντα τὰ λεχθησόμενα.

Ἡ πρώτη τῶν φροντίδων, εἶπεν οὗτος, ἦτο νὰ δώσωσιν εἰς τὴν μητέρα τῶν τὸ χρῆμα ὅπερ εἶχον λάβει ὡς ἀνταμοιβὴν τῆς καταμηνύσεώς των· ἡ γυνὴ ἐδήλου ἀνησυχίαν μᾶλλον ἢ χαρὰν ἐπὶ τῇ θῆξ τοσοῦτον σπουδαίου ποσοῦ, καὶ ἠρώτα αὐτοὺς ἀνυπομόνως περὶ τῆς ἀπουσίας τοῦ ἀδελφοῦ των. Πρὸς ταῦτα οἱ δυστυχεῖς νέοι κατ' ἀρχάς δὲν ἠδύναντο ν' ἀπαντήσωσιν, ἐπειδὴ τὰ δάκρυα καὶ ἡ θλίψις ἐκώλυον αὐτοὺς τῆς ἀφηγήσεως τῆς λυπηρᾶς ἱστορίας, ἀλλ' ἐπὶ τέλος ἀπειληθέντες ὑπὸ τῆς κατάρως τοσοῦτον φιλοστόργου μητρὸς, ἀπεκάλυψαν αὐτῇ τὴν φρικτὴν ἀλήθειαν. Ἡ μήτηρ πλήρης εὐγνωμοσύνης, τρόμου καὶ ἐκπλήξεως, παρεδόθη εἰς ἄλλας τὰς παραφορὰς τῆς τε ἀγάπης καὶ ἀπελπισίας καὶ ἐξῆλθε βιαίως ἐκ τοῦ δωματίου τῆς μετὰ τὴν πρόθεσιν νὰ ὑπάγῃ καὶ δηλώσῃ τὸ πᾶν εἰς τὸν δικαστὴν· ἀλλ' ἐκώλυθη ὑπὸ τῶν γενναίων τῆς τέκνων τὰ ὁποῖα ἀμφοτέρα ἐρρίφθησαν εἰς τοὺς πόδας τῆς ἐνῶ αὐτὴ κυριευθεῖσα ὑπὸ σφοδρᾶς συγκινήσεως, τὴν ὁποίαν ὁ θυμὸς, ἡ λύπη καὶ ἡ φιλοστοργία σῦμμα ἠδύναντο νὰ παραγάγωσι, δὲν ἠδυνήθη πλέον νὰ ὑπομείνῃ τὴν ὀρμὴν τοσοῦτων περισπασμῶν καὶ ἔπεσεν ἄπνους εἰς τὰς ἀγκάλας τῶν υἱῶν τῆς. Ὁ δικαστὴς ἅμα ἤκουσε τὴν διήγησιν ταύτην ἀμέσως ἐπανῆλθεν εἰς τὴν εἰρκτὴν, ἀνέκρινεν ἐπὶ πολὺ τὸν κατάδικον, ἀπῆλθον αὐτῷ διαφόρους ἐρωτήσεις, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ παραπέσῃ αὐτὸν ν' ἀνακαλέσῃ οὐδεμίαν λέξιν ἐκ τῆς ἐξομολογήσεώς του. Ὁ δικαστὴς ὅθεν ἐβεβαίωσεν αὐτὸν ὅτι ἦτο ἐν γνώσει πάσης περιστάσεως τοῦ συμβάντος, καὶ προσέθηκεν, ὅτι εἶχεν ἀποκορυφῆ ἐπὶ τινι στιγμῇ τοῦτο, ἀλλ' ἐπεθύμει νὰ ἴδῃ εἰς ποῖον σημείον ἡ υἱικὴ ἀγάπη ἠδύνατο νὰ φθάσῃ εἰς ἐνάρετον καρδίαν. Ὅθεν ἐσπευσε νὰ ἀναγγείλῃ τὸ συμβεβηκὸς τοῦτο εἰς τὸν *Cubo Sama*, ἦτοι τὸν κυριάρχην του· καὶ ὁ ἡγεμὼν οὗτος καταβελχθεὶς ἐκ ταύτης τῆς ἠρωϊκῆς πράξεως, ἐπεθύμησε νὰ ἴδῃ τοὺς τρεῖς ἀδελφοὺς, καὶ τὴν εὐτυχῆ μητέρα, ἐπὶ τῶν ὁποίων αὐτὸς ἐπεσώρευσε ἐπαίνους καὶ διακριτικὰ δειγμάτια, προσδιορίσας εἰς τὸν νεώτατον σύνταξιν 15 χιλ. κορωνῶν καὶ 5 χ. εἰς ἕκαστον τῶν λοιπῶν.

Πειραιεύς. (Ἐκ τοῦ ἀγγλικῷ). Γ. ΚΑΨΑΜΠΕΔΗΣ.

Τὸ ἀρχαῖον μελοδραματικὸν θέατρον, τὸ ὁποῖον ἀντικατέστησε μετ' ὀλίγον τὸ νέον θέατρον τοῦ μελοδράματος οἰκοδομούμενον παρὰ τοῦ κυρίου Καρ. Ταρνιέρου, ἐκάη κατὰ τὴν νύκτα τῆς 28 8βρίου 1878. Πρὸς τὰς 11 ὥρας τῆς ἑσπέρας οἱ γείτονες παρετήρησαν καπνὸν ἐξερχόμενον ἐκ τοῦ οἰκοδομήματος ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ῥοσίνης. Οἱ πυροσβέσται ἀνεκάλυψαν σχεδὸν πᾶσαν τὴν ἐστίαν τῆς πυρκαϊᾶς ἐν τῇ ἀποθήκῃ τῶν σκηνογραφιῶν, ὅπου τὸ περιορίζουσιν ἐπὶ πλέον τῆς ὥρας, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ τὸ ἀνακαίψωσιν. Ἡ αἴθουσα, ἔπειτα ἡ ἀποθήκη, ἀλληλοδιαδόχως κατεκλύσθησαν ὑπὸ τοῦ πυρός· προσέρχονται ἵνα διασώσωσι τὰ οἰκοδομήματα ἐκ τῆς ὁδοῦ Δρούστου. Τὰ ἔγγραφα καὶ τὰ βιβλία τῆς διευθύνσεως, αἱ ἐνδυμα-

σίαι, τὰ ἐπιπλα, ἡ θεατρικὴ μουσικὴ, τὰ ἀρχαία, μετεφέρθησαν πρὸς καιρὸν ἀλλαγῆς, ἀλλὰ σχεδὸν ὅλαι αἱ σκηνογραφίαι τῆς ἀρχαίας συλλογῆς κατεστράφησαν. Εἰς δεκαεὺς τῶν σκαπανέων πυροσβεστῶν παρασυρθεὶς ὑπὸ τῆς καταστροφῆς ὀροφῆς ἐφρονεῦθη· ἐκτὸς δὲ τούτου καὶ διάφορα ἄλλα ἄτομα ἐπληρώθησαν ἄλλ' ἐλαφρῶς.

Ἡ καταστροφήτα δ' αἴθουσα τοῦ μελοδραματικοῦ τούτου θεάτρου ἠκοδομήθη ἐν ἔτει 1820, ἵνα ἀντικαταστήσῃ ἐκεῖνην τοῦ Λουδοβίκου, ἡ ὁποία ὑπῆρχεν

ῥηθέντος ξενοδοχείου τὴν σκηνήν, τὴν αἴθουσαν καὶ τὰς θέσεις τοῦ κοινοῦ, χρησιμοποιήσας μέγα μέρος τῆς ξυλουργικῆς τοῦ σκελετοῦ καὶ τῶν μηχανῶν τοῦ θεάτρου τῆς ὁδοῦ Ῥιγελίου.

Αἱ ἐργασίαι ἤρχισαν τὴν 3 Αὐγούστου 1820, τὸ δὲ θεᾶτρον ἤνοιξε τὴν 16 Αὐγούστου 1821. Τὸ θεᾶτρον δὲ τούτο, τὸ ὁποῖον δὲν ἦτο εἰμὴ προσωρινὸν ἐστοίχισε 2,287,495 φρ. (Ἐκ τῶν «Κ. Τεχνῶν»).

Ἡ τοῦ μελοδραματικοῦ θεάτρου τῶν Παρισίων πυρκαϊά.

ἄλλοτε ἐπὶ τῆς θέσεως τῆς πλατείας Λουβοίς, καὶ τῆς ὁποίας ἡ κατεδάφισις διατάχθη μετὰ τὴν δολοφονίαν τοῦ δουκὸς τοῦ Berry. Μετεσκευάσαν δὲ τότε εἰς νέον θεᾶτρον τὸ ξενοδοχείον τὸ ἠκοδομημένον ὑπὸ τοῦ ἀρχιτέκτονος Carpentier, τὸ ὁποῖον μετὰ τὴν ἐπανάστασιν εἶχε καταληφθῆ ἵνα χρησιμεύτῃ διὰ ὑπουργεῖον τοῦ πολέμου, διὰ ὑπουργεῖον τοῦ ἐμπορίου, καὶ διὰ τὸ ἐπιτελεῖον τῆς τότε ἐθνοφυλακῆς.

Ὁ ἀρχιτέκτων Δεπρέ, ἐπιφορτισμένος, τὰς ἐργασίας τοῦ νέου τούτου θεάτρου, ἀνήγειρεν εἰς τὸν κήπον τοῦ

ROBERTOS BAKER

Ἡ εἰκὼν ἦν παρατίθεμεν ἐν τῷ σημερινῷ ἡμῶν φύλλῳ παριστᾶ τὴν μορφήν προσώπου πολλὰ ἐργασθέντος ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τῶν ἀδυνάτων ἐκείνων προσώπων τὰ ὁποία συνήθως ἐργάζονται ἐν τοῖς ἐργοστασίοις τῆς Εὐρώπης καὶ τὰ ὁποία ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ βαρύνονται δι' ὑπερβολικῆς ἐργασίας διὰ τὸ φύλον αὐτῶν καὶ τὴν ἡλικίαν. Τὰ πρόσωπα ταῦτα εἰσὶν γυναῖκες καὶ παῖδες. Ὁ Ῥοβέρτος Βάκερ ἀποθανὼν τὸ

παρελθὼν ἔτος ἐν ἡλικίᾳ 77 ἐτῶν ἦτο ἐπιθεωρητὴς τῶν ἐργοστασίων ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως. Ἐπὶ 35 ἔτη ἐργασθεὶς συνετέλεσεν εἰς πολλὰς μεταρρυθμίσεις εὐεργετικὰς ὑπὲρ τῆς ἐλαττώσεως τῆς ἐργασίας καὶ προαγωγῆς τῆς ἀναπτύξεως τῶν γυναικῶν καὶ παιδῶν ἐν τοῖς ἐργοστασίοις. Εἰς μαρτύριον δὲ τῶν ὑπηρεσιῶν του, ἐπιτροπὴ ἐξ ἐργατῶν τοῦ Γιόρκσαϊρ καὶ Λακκάσαϊαρ προσήνεγκε τῇ χήρᾳ τοῦ θανόντος ψέλλιον κατεσκευασμένον ἐκ τρι-

τῶν κατοίκων. Ἐὰν τοῦτο ὁμῶς ἐν γένει δὲν συμβαίνει, ὁ λόγος δὲν εἶναι ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν πυρετῶν διαμερισμάτων εἶναι μικρὸς. Εἶναι ἀληθές ὅτι σχεδὸν πᾶσαι αἱ κῶμαι εἰσὶν ἐκτισμέναι ἐπὶ ὑψωμάτων πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀποφυγῆς τοῦ πυρετοῦ. Ἐν τῇ κυρίως πεδιάδι ὑπάρχουσι ἐν ὅλῳ μόνον τρεῖς μικραὶ συνοικίαι, ἡ μικρὰ πόλις τοῦ Κουμκαλέ ἐν ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ Σκαμάνδρου, καὶ αἱ δύο κῶμαι τοῦ Κούμκιοὶ καὶ Καλιφατλί. Ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ ἐπὶ ὑψωμάτων κεί-

Ῥοβέρτος Βάκερ.

χῶν ἐκ τῆς κεφαλῆς χιλιάδων γυναικῶν εὐεργετηθῶν παρ' αὐτοῦ. Τὸ ψέλλιον ἦτο δεδεμένον διὰ χρυσοῦ καὶ πολυτίμων λίθων.

ΕΞΑΣΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΝ ΤΡΩΑΔΙ
ΕΝ ΕΤΕΙ 1879

[Συνέχεια καὶ τέλος]

Ὅπως δ' ἴποτε φυσικὸν ἦτο νὰ προσδοκῶμεν ὅτι ὁ πυρετὸς θὰ ἐξήσκει μεγάλην ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς ὄψεως

μενα χωρία, δὲν εἶναι ἀπηλλαγμένα πυρετῶν, τὸ δὲ μίasma προδήλως φέρεται ἐν αὐτὰ διὰ τῶν ἀνέμων. Τὸ γεγονός ὅτι οἱ κάτοικοι ἔχουσι οὐδὲν ἥττον ὑγιᾶ τὴν ὄψιν, κλίνω ν' ἀποδώσω εἰς τὸ ὅτι διέρχονται τὸ πλεῖστον μέρος τῆς ζωῆς αὐτῶν ἐν ὑπαίθρῳ. Πολλοὶ τούτων περιπλανῶνται μετὰ τῶν ποιμνίων των καὶ σπανίως ἔρχονται οἰκαδε. Σχεδὸν πάντες καλλιεργοῦσι τὴν γῆν καὶ αἱ γυναῖκες μετέχουσι τῆς ἐν ἀνοικτῷ πεδίῳ ἐργασίας.

Ὁ τρόπος οὗτος τοῦ ζῆν ἐκτίθεισιν αὐτοὺς εἰς ἄλλας

ἀσθενείας, ἰδίᾳ δὲ εἰς κρυολογήματα ταῦτα δὲ ἦσαν εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν καθ' ἕνα χρόνον ἡμῶν ἐν ροίᾳ καθ' ὅλον τὸν μῆνα Ἀπρίλιον. Καίτοι αἱ ἡμέραι ἦσαν κατὰ τὸ πλεῖστον θερμαί, ἔτι δὲ ἐνίοτε καὶ καυματώδεις, ὅμως ἡ θερμοκρασία πολλάκις κατέπιπτε τὴν νύκτα μέχρι 10 βαθμῶν τοῦ Κελσίου καὶ ἔτι κατωτέρω, τῆς ταχείας μεταβολῆς ἐπερχομένης κατὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου. Συγχρόνως σφοδρὸς ἀνεμος συνήθως ἐπεκράτει καὶ ἰδίᾳ δροσερὰ αὔρα θαλασσία. Ὑπὸ τοιαύτης περιστάσεως, καταρροαὶ καὶ πνευμονίαι δὲν ἦσαν ἐκ τῶν ἀπροσδοκῆτων ἀσθενειῶν. Ἡ σφοδρότερα πνευμονία ἦν εἶδον ἥτοι εἰς ἕνα ὅστις διήλθε τὰς νύκτας ἀνευ στέγης εἰς τὸν ἀγρόν. Οὐδεμία ὅμως τούτων ἐτελείωνε μὲ θάνατον. Οὐδὲν ἦτο δὲν εἶναι ἀπίθανον ὅτι τοῦλάχιστον τινὲς τῶν περιπτώσεων τῆς φθίσεως, ἐξ ὧν λίαν δευρὰ παραδείγματα εἶδον, δέον νὰ ἀποδοθῶσιν εἰς τὴν αὐτὴν αἰτίαν.

Ἄξιον ἰδιαίτερας μνείας εἶναι ὅτι δὲν ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἔχον τι οὐδὲν ἐξανθημάτων, πλὴν τοῦ ἐρυσιπέλατος ἐάν τοῦτο καταλογίσωμεν εἰς αὐτά. Οὐτε εὐφρογίαν εἶδον, οὔτε ἴλριον, οὔτε ἄλλα τοιαῦτα. Ἴσως ἡ μικρὰ ἐπιμιξία μετὰ τοῦ ἔξω κόσμου συντελεῖ εἰς ἀποφυγὴν τῶν μολυσμάτων τούτων. Εἶναι ὅμως ἔτι ἀξιοσημείωτον ὅτι τοιαῦτα μέρη ἐλεύθερα μολυσμάτων εὐρηναί ἐπὶ τῆς ἡπείρου. Ἐρυσιπέλατος εἶδον τινὰς λίαν σοβαρὰς περιπτώσεις τὴν σοβαρωτέραν εἰς ἕνα ἡλικιωμένον ἄνθρωπον, ὅστις εἶχε ἐρυσιπέλας συγχρόνως ἐπὶ τοῦ προσώπου καὶ μεγάλην ἐρυθρὰν οὐδὲν ἐπὶ ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν καὶ τῶν βραχιόνων μὲ σφοδρὸν πυρετόν. Καὶ αὐτὸς ἀνέλαβεν.

Ἄλλαι μολυσματικαὶ νόσοι πλὴν τῶν δερματικῶν ἦσαν σπάνιαι. Μέγας ἀριθμὸς ἀσθενῶν ἐζήτει βοήθειαν ἐκ χρονίων νοσημάτων, ἅτινα εἶχον ἤδη κατευνασθῆ, ἀλλ' εἶχον ἀτελῶς θεραπευθῆ, ἰδίᾳ χρονικὰ νοσήματα τοῦ ὀφθαλμοῦ καὶ τοῦ ὠτός. Ἐξερρίζωσα πολύποδα τοῦ ὠτός· ἀλλὰ διὰ τοὺς ἄλλους ὀλίγα ἠδυνήθη νὰ πράξω πλὴν, ἰδίᾳ διὰ τὰς ἀσθενείας τῶν ὀφθαλμῶν, νὰ ἀνακοινῶ εἰς τὸν Δρα Μύλιγγ, τὸν ἰατρὸν τοῦ ἀξιολόγου Γερμανικοῦ νοσοκομείου ἐν Κωνσταντινουπόλει, ζητῶν παρ' αὐτοῦ νὰ τοὺς δεχθῆ εἰς τὸ νοσοκομεῖον. Χειρουργικὰς ὀλίγας εἶχομεν περιπτώσεις ἀφ' ἑτέρου ὁμῶς πολλὰς χρονίους νευρικές ἀσθενείας, ἰδίᾳ σπασμῶδους καὶ παράλυσιν. Ἐκ τῶν συνηθεστέρων ἀσθενειῶν τοῦ δέρματος ἀναφέρω μίαν ἀξιοσημείωτον περιπτώσιν ἰχθυώσεως τῆς λεγομένης *Cornea Palmars*.

Τέλος, περίπτωσις ἰδιάζοντος ἐνδιαφέροντος εἰς ἐμὲ ἦτο μικροῦ τινος παιδὸς πάσχοντος ἐκ γεωφαγίας. Ἦτο παιδίον ἐπταετῆς μὲ πρόσωπον ἐξοιδημένον τὴν κοιλίαν εἶχε μᾶλλον ἐξογκωμένην καίτοι οὐδεμίαν ἐξοιδήσιν ἠδυνήθη νὰ εὐρω ἐν αὐτῇ, ἡ δὲ σιελωδῆς μεμβράνη τοῦ στομάτου ἦτον ὀλοσχερῶς ἀναμικτή. Ἐν τοῖς ἀγγείοις τοῦ λαίμου ἠκούετο ἰσχυρὸς ἀναμικτὸς μυρμυρισμός. Καίτοι ἦτο ὁ υἱὸς τοῦ ποιμένου ὁ ὅστις ἐκόμιζεν ἡμῖν καθεκάστην πρῶταν ἀξιόλογον πρόβειον γάλα, καίτοι δὲ δὲν εἶχε βεβαίως ἔλλειψιν τῆς εὐκαιρίας νὰ πίνῃ ἐξ αὐτοῦ, μολαταῦτα ἀφ' οὗ ἦρ-

χισε νὰ περιπατῆ ἐπρότιμα νὰ τρώῃ χωρὶς. Πρότερον εἶχε τὴν ὀψιν ὑγιᾶ. ἀλλὰ τώρα εἶναι μικρὸν καὶ ἀσθενὲς διὰ τὴν ἡλικίαν του. Οἱ γονεῖς αὐτοῦ ὁμολόγησαν ὅτι ματαίως ἐπροσπάθησαν νὰ τὸν ἀποκόψωσι τῆς κλίσεως του ταύτης. Ἐάν ἡ κόρη τοῦ σιδήρου ἦν ἐδωκα αὐτῷ τὸ ἐθεράπευσε ἀγνοῶ.

Ἐν συνόλῳ δὲν δύναμαι νὰ ἔχω παράπονα περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἰατρικῆς ἐκδρομῆς μου. Οἱ ἀσθενεῖς ὑπῆκουον ἔτι δὲ καὶ ὅταν ἡμῖν ὄλως ἐναντίον τῶν ἐξῆων τῶν οὐδόλως ἀνίσταντο. Ὁ Σχλιέμαν μοι γράφει ἐν τῷ ἐνθουσιαστικῷ αὐτοῦ τρόπῳ, ἐξ Ἰλίου (τῆ 10 Μαΐου) «Πάντες οἱ ἀσθενεῖς σου ἐν Καλιφατλί ἐντελῶς ἰάθησαν καὶ εὐχόμενοι ὑπὲρ σοῦ, ἀναφωνοῦσι

«ὦ Τρῶες κατὰ ἄστρῳ Θεῷ ὡς εὐχετόωντο».

Συγχρόνως δὲ ἀναφέρει τὸ ἐξῆς ὅπερ εἶναι χαρακτηριστικὸν τῆς Ἀνατολῆς καὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν μύθων ἐν αὐτῇ. Χάριν γεωλογικῆς ἐρεῦνης τοῦ ἐδάφους τῆς τρωϊκῆς πεδιάδος, διέταξα νὰ ἀνοιχθῆ ὁπλῆ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Καλιφατλί, ἐντὸς ἀρχαίου ποταμίου βεύματος. Ἐχων ὀλίγον καιρὸν, ἔθεσα δύο ἐργάτας νὰ ἐργάζωνται ἐκεῖ καὶ ὠδήγησα αὐτοὺς νὰ σκάπτωσιν ἕωσθ' ἔφθασαν εἰς ὕδωρ. Συγχρόνως ἵππευσα μετὰ τοῦ ζαπτιῆ εἰς τὸ Οὐζέκ καὶ Βεσίκα Τεπε, ἀλλὰ τοσοῦτον ἠγοπόρησα ὥστε ὅτε ἐπέστρεψα εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο ἦτο ἤδη νύξ. Ἐπειδὴ τὸ ἀντικείμενον ἦτο σπουδαῖον δι' ἐμὲ διέταξα τοὺς ὑπηρέτας νὰ ἀνάψωσι φῶσφορα, ἐζήτησα μετὰ προσοχῆς τὴν ὀπὴν, καὶ ἔλαβον μετ' ἐμοῦ ὀλίγην ἐκ τῆς ἀνασκαφῆς γῆς. Τὰς ἐπομένας ἡμέρας πάλιν ὑπέστρεψα εἰς τὸ μέρος πολλάκις καὶ ἐζήτησα τὴν κατάστασιν τοῦ ἐδάφους. Τοῦτο προδήλως εἶχε διεγείρει τὴν περιέργειαν τῶν κατοίκων οἵτινες δὲν ἠνόησαν τὸν σκοπὸν τοῦ ἔργου. Τῆ 4 Ἰουνίου ὁ Σχλιέμαν μοι ἔγραψεν ἐκ Τροίας: «Ἡ ἀνασκαφὴ σου ἐν τῇ κοίτῃ τοῦ Καλιφατλί μετὰ σεβασμοῦ περιεφράχθη ὑπὸ τῶν χωρικῶν διὰ λιθίνου περιτοιχίσματος· μεγάλη μαγικὴ δύναμις ἀποδίδεται εἰς τὴν πηγὴν τὴν ὁποίαν ἤγαγες εἰς φῶς, ἥτις καὶ καλεῖται τὸ πηγάδι τοῦ ἰατροῦ· πάντες οἱ χωρικοὶ ἀντλοῦσι τὸ χρῆσιμον αὐτοῖς ὕδωρ ἐξ αὐτῆς».

Τοιουτοτρόπως ἐπιτόπιοι μῦθοι παράγονται ἐν τῇ Ἀνατολῇ μέχρι τῆς παρούσης ἐποχῆς. Καίτοι δὲν ὑπῆρξε δυνατὸν εἰς ἐμὲ ἐν τῇ νήσῳ Κῶ νὰ εὐρω τὸν ἀρχαῖον πλάτανον ὑφ' ὃν ὁ πατὴρ τῆς ἰατρικῆς, ὁ Ἴπποκράτης, λέγεται ὅτι ἐδέχτο τοῦ, ἀσθενεῖς, ὅμως ζωηρὰ εἰκὼν τῆς ἀρχαίας καταστάσεως τῶν πραγμάτων μοι ἀπεκαλύφθη. Ὁ λαὸς οὗτος εἶναι ἔτι ἕως νῦν ὑπὸ πολλὰς ἐπόψεις ἀκριβῶς ὅτι ἦτο πρὸ χιλιῶν ἐτῶν ἰδίᾳ ὅσον ἀφορᾶ εἰς τὴν προσωπικὴν εὐγνωμοσύνην. Ὁ Σχλιέμαν ὅστις ἄλλοτε εἶχε ἐξασκήσει τὴν ἰατρικὴν μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας ἐν Τρωάδι, καὶ εἰς ὃν ὡς ἐκ τούτου εἶχον δώσει τὸ ὄνομα Μαχάων, ἐπὶ πολὺ ἀμφεβαλλεν ἐάν οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖ ἦσαν εὐγνώμονες. Καὶ ἐγὼ αὐτὸς εἶχον τὰς αὐτὰς ἀμφιβολίας· ἀλλ' ὅταν οἱ κάτοικοι ἔμαθον ὅτι καθεκάστην συνήγα-

γον ἄνθη, οὐδεμία παρήχθητο πρῶτα χωρὶς ἡ τράπεζα ἡμῶν νὰ ἦναι σκεπασμένη δι' εὐδσμῶν ἀνοδοσμῶν· ὅτε δὲ ἐπιστρέφων εἰς Δαρδανελία ἵππευσα διὰ τοῦ Ῥένκιοι, τοσαῦται ἀνοδοσμοὶ ἐκ λεύκης καὶ βασιλικοῦ μοι ἐδωρήθησαν, ὥστε πολλὴν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀνοδοσμῶν νὰ εὐρω θέσιν πρὸς φύλαξιν αὐτῶν.

Τὰ ὑπερταλάντεια ταξείδια κατέστησαν ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι ἀληθῆς μακαριότης καὶ ἀπαράμιλλος διασκεδάσις διὰ τοὺς δυναμένους νὰ διαπλεύσωσι τὸν ὠκεανόν. Ἀπειρία ἀτμοπλοίων τεραστίου μεγέθους διαπλεύουσιν καθεκάστην τὸν ὠκεανὸν μεταφέροντες ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ εἰς τὸν νέον κόσμον πολυπληθεῖς ἐπιβάτας. Τῇ πληθῆϊ ταύτῃ τῶν ἐνεργειῶν ἀτμοπλοίων προσετέθη ἀρτίως καὶ νέον ἀτμοπλοῖον τῆς ἀτμοπλοικῆς ἐταιρίας τοῦ Ἰνμυαν, ἡ Πόλις τῆς Ρώμης κληθὲν κατασκευασθὲν ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ καθελκυθὲν τῇ 14 Ἰουνίου τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους. Αἱ διαστάσεις τοῦ ἀτμοπλοίου τούτου εἰσι: μῆκος 586 πόδες· πλάτος 52· βάθος 37· χωρητικότης 8826 τόνων· δύναμιν δὲ ἔχει 10,000 ἵππων. Αἱ διαστάσεις τοῦ Μεγάλου Ἀνατολικοῦ εἰσι: μῆκος 692 πόδες. Ὁ ἐλιξ τῆς Πόλεως τῆς Ρώμης ἔχει διάμετρον 24 ποδῶν. Ὁ ἀτμὸς παράγεται ἐντὸς ὀκτῶ λεβήτων, ἡ δὲ ταχύτης εἶναι 18 μιλίων καθ' ὥραν. Ἐχει δὲ τρεῖς καπνοδόχους καὶ 4 ἰστία. Αἱ αἴθουσαι τοῦ ἀτμοπλοίου τούτου φωτίζονται δι' ἠλεκτρικοῦ φωτός.

Προσεγγίζουσης τῆς δίκης τοῦ δολοφονήσαντος τὸν Πρόεδρον τῶν Ἦν. Πολιτειῶν στρατηγὸν Γάρφειλδ, πολλὸς γίνεται λόγος παρὰ τῶν ἐκεῖσε ἀρχῶν πῶς ὡς οἶόν τε ἀσφαλέστερον νὰ μεταφέρωσι τοῦτον ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου εἰς τὸ δικαστήριον χωρὶς νὰ δυνηθῆ τὸ πλῆθος νὰ ἐξασκήσῃ ἐπ' αὐτοῦ βίαν καὶ ἴσως νὰ ἀρπάσῃ αὐτὸν ἀπὸ τῶν χειρῶν τῶν ἀρχῶν ἐξασκοῦν τὸ δίκαιον τοῦ λιντζῆ ἥτοι ἀπαγχονίζωσιν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ πρώτου τυχόντος δένδρου. Ἀπεφασίσθη ὅθεν ἵνα μετενεχθῆ οὗτος κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς δίκης ἐντὸς σιδηροφράκτου ἀμάξης, ἐξ ἐκείνων ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐγκλείουσι χρήματα τοῦ ταμείου μεταφερόμενα ἀπὸ τοῦ ἐνὸς μέρους εἰς ἄλλο. Αἱ ἀμαξαὶ αἱ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον χρησιμεύουσαι εἰσι σιδηροφρακτοὶ καὶ κλειδόνονται διὰ ἰσχυρῶν κλειθρῶν ἢ διάσπασιν τῶν ὁποίων καθίσταται λίαν δύσκολος, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ἀδύνατος. Ἐντὸς μίας τῶν ἀμαξῶν τούτων μετενεχθήσεται ὁ δολοφόνος εἰς τὸ δικαστήριον ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ κοινῆς περὶ τῆς ὥρας καὶ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν γινήσεται ἡ τοιαύτη μεταφορά.

Γνωστότατοι εἶναι αἱ Μυζήθραι. Ταύτας ὠνόμαζον οἱ ἀρχαῖοι ἡμῶν προπάτορες Ἀνθίνας καὶ Τροφαλίδας. Μυζήθραι δὲ ὠνομάσθησαν ἔπειτα οὐχὶ διότι κατεσκευάσθησαν τὸ πρῶτον (ὡς πιστεύουσι πλανώμενοι πολλοὶ) εἰς τὸν Μυζήθραν ἢ Μιστράν πόλιν τῆς Πελοποννήσου, οὕτως ὠνομάσθησαν ὑπὸ τῶν τελευ-

ταίων Ἀυτοκρατόρων τοῦ Βυζαντίου, ἀλλ' ἐκ τοῦ Μυζήθρα ἦτοι ἐκ τοῦ σκεύους (ἐκ τοῦ μυζάν), ἦτοι ἐκ τοῦ καλαθίσκου ἢ τυροδόλου, ἐν ᾧ ἐγένετο ἡ ἐκμύζησις, ἐκθλίψις καὶ πῆξις τοῦ γάλακτος. Ἡ κατασκευὴ τῶν μυζήθρῶν ἦν γνωστὴ ἀπὸ τῶν ὀμηρικῶν ἔτι χρόνων.

Τὰ μακροβιώτερα τῶν δένδρων εἰσὶν, ἡ δρῦς, ἡ πλάτανος, ἡ κυπάρισσος, ἡ ἐλαία καὶ ἡ αἰγιεὶρος βιούνητα ἐπέκεινα τῶν χιλιῶν χρόνων. Ἐάν ἀληθεύῃ ὅτι ἡ ἐν τῇ νήσῳ Κῶ πλάτανος ἐφυτεύθη ὑπὸ τοῦ Ἴπποκράτους ἢ μακροβιότης αὐτῆς ὑπερβαίνει τότε τὰ 2300 ἔτη ὡς φυτευθεῖσα 400 περίπου ἔτη π. Χ., ὅτε ἠμαξεν ὁ φιλόσοφος ἐκεῖνος ἰατρός.

ΠΑΙΔΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Εἶχαν πάει δυὸ παιδάκια·
Ὁ Γιωργάκης καὶ ὁ Κωστής
Γιὰ νὰ κόψουνε λουλούδια
Δροσερὰ τῆς ἐξοχῆς.
Στῆς αὐγούλας τῆ δροσοῦλα,
Δροσερὰ καὶ τὰ παιδιὰ,
Ῥόδα κόψανε καὶ κρίνα.
Τί ὠραία μυρουδιά!
Ἀφ' οὗ κόψανε λουλούδια
Ἀπ' τὸν κάμπο θυμαστά,
Ψάλλαν ἄσματα ὠραία,
Ποῦχαν μάθει, μὲ χαρὰ.
Κι' ἀπὸ κάτω σὲ δενδράκι
Ἐκαθίσαν στὴ δροσὰ,
Ποῦ αὐλάκι ἐκυλούσε
Τὰ δροσάτα του νερά.
Τότε εἶπε ὁ Γιωργάκης·
«Βρὲ Κωστάκη, δὲ μοῦ λῆς,
Γιατί νᾶνε τὸ δενδράκι
Τοῦτο ἔδω, στῆς ἐρημιάς;
Γιατί τῶβαλε ὁ Πλάστης
Καρπούς ἀφοῦ δὲν μᾶς κάνει
Ἐδωπέρα, μὲς τὸν κάμπο;
Τόπο ἄδικα νὰ πιάνῃ;
Καὶ αὐτὸ τὸ ποταμάκι
Πόσο ἄδικα ποῦ τρέχει!
Ἀφοῦ ἔδω κάνεις στὸν κάμπο
Τὴν ἀνάγκη του δὲν ἔχει!»
«Ἐχεις ἄδικο μεγάλο»
Φώναξε μὲ μιὰ φωνὴ
Τότ' ὁ φίλος μας Κωστάκης·
«Ἐχεις ἄδικο πολὺ.
Γιατ' ἐμένα ὁ πατέρας
Μοῦπε, ὅτι ὁ Θεὸς
Εἰς τὸν κόσμον ὅτι κάνει
Γίνονται ὅλα καλῶς.

Ἄν δὲν ἦτο τὸ δενδράκι
 Ἐδῶ πέρα στὴν ἐρμιᾶ,
 Ἄν δὲν ἔχυνε τ' αὐλάκι
 Τὰ δροσάτα του νερά!
 Τότε τόσοι, ποῦ περνοῦνε
 Ἄπὸ δ'ῶ ἀποσταμένοι,
 Τότε τόσοι ποῦ γυρνᾶνε
 Ἄπὸ δῶθε, διψασμένοι!
 Ποῦ θὰ εὑρίσκαν δροσοῦλα
 Διὰ νὰ ξεκουραθοῦν;
 Ποῦ θὰ εὑρίσκαν πηγίτσα
 Δυστυχεῖς! νὰ δροσιθοῦν;
 Καὶ τ' ἀρνάνκια, καὶ τὰ ζῶα
 Ἄπὸ δῶθε, ποῦ περνοῦν,
 Ποῦ θὰ εὑρίσκαν νεράκι
 Τὰ καυμένα γιὰ νὰ πιοῦν;
 Βλέπετε ὅλα ὁ Θεὸς μας
 Τάκανε μὲ πανσοφία,
 Ὅλα, ὅλα του τὰ ἔργα,
 Γιὰ δίκη μας εὐτυχία».
 «Ἐχεις δίκιο» κι' ὁ Γιωργάκης
 Εἶπε. «Τώρα καὶ ἐγὼ
 Βλέπω ὅλων τὴν ἀνάγκη
 Καὶ τὸν Πλάστην εὐλογῶ».
 Κάθε ἡμέρα ἐπηγαίναν
 Τὰ παιδιὰ στὴν ἐξοχὴ
 Καὶ τὰ ἔργα ὅταν βλέπαν
 Θαύμαζαν τὸν Ποιητὴ!
 Ἐπετοῦσε ἡ ψυχὴ τους
 Εἰς τὸν Πλάστη τους ψηλά
 Κ' ἔλεγαν «Τὰ ἔργα ὅλα
 Τοῦ Θεοῦ εἶνε καλά».

Πειραιεύς.

Π. Κ. Ἀποστολίδης.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

*** Φιλαρμονικὴ ἀκαδημία συνέστη ἐν Καλκούτα πρὸς ἐνθάρρυνσιν τῆς σπουδῆς καὶ ἐξασκήσεως εἰς τὴν Ἰνδικὴν μουσικὴν τὰς δαπάνας τῆς ὁποίας καταβάλλει ἰνδὸς τις πλούσιος.

*** Δικέφαλος ὄφις συνελήφθη ὑπὸ τινος Καναδαίου ἐν Ὀντάριο· τὸ ἔντομον μεταχειρίζεται ἀμφοτέρας τὰς κεφαλὰς ὅταν τρώγῃ.

*** Διεθνὴς ἰχθύων ἔκθεσις γενήσεται ἐν Λονδίῳ τὸ 1883, πάτρωνες δὲ τοῦ σχεδίου εἰσὶν ἡ βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας καὶ ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλίας.

*** Μανιτάρια ἐκ Νέας Ζηλανδίας ἐξάγονται εἰς Κίναν ἐνθα πολλὴ γίνεται χρῆσις αὐτῶν πρὸς τροφήν.

*** Πλούσιός τις Ἀμερικανὸς ἐπειράθη ν' ἀναβῆ τετρακίς τὸ Λευκὸν Ὄρος, καὶ ἀπέτυχε. Κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτοῦ ἀποτυχίαν ὑπεσχέθη ὅτι θὰ φθάσῃ εἰς τὴν κορυφὴν ζῶν ἢ νεκρός. Μετ' οὐ πολὺ αἰφνιδίως ἀπέθανεν, ἐν δὲ τῇ διαθήκῃ του κατέλιπε ἄπειρον περιουσίαν εἰς τρεῖς ἀνεψιοὺς, ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ φέρωσι τὸ πτώμα αὐτοῦ ἐν τῷ φερέτρῳ εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους. Μὴ θέλοντες ν' ἀπολέ-

σωσι τὴν κληρονομίαν, οἱ κληρονόμοι διατελοῦσιν εἰς ἀμηχανίαν πῶς νὰ πληρῶσωσι τὸν ὄρον τοῦτον τοῦ διαθέτου.

*** Ἡ οἰκία τοῦ μουσικοδιδασκάλου Βάγνερ, ὅστις διακρίνεται ἐπὶ ἰδιοτρόποις μουσικαῖς συνθέσεσιν, εἶναι πῶς περιέργως διεσκευασμένη, διότι σιρὰ δωματίων ἐν αὐτῇ εἶναι κεκοσμημένη κατὰ διαφόρους τρόπους καὶ χρώματα ὅπως ἢ κατάλληλος εἰς τὴν μουσικὴν ἰδιοτροπίαν τῆς στιγμῆς. Οὕτω δι' ἠρωϊκὴν καὶ ὑψηλὴν μουσικὴν, ὁ συνθέτης ζητεῖ ἐμπνευσιν ἐντὸς δωματίου διεσκευασμένου δι' ἐρυθροῦ χρώματος. Ἐρωτικαὶ καὶ παθητικαὶ συνθέσεις ὀρεῖονται εἰς τὴν ἐπιρροὴν ὀχροῦ ῥοδοχρόου καὶ κυανοῦ δωματίου, κεκοσμημένου διὰ ῥόδων· ἐνθ' ἰσχυροὶ καὶ μελαγχολικαὶ συνθέσεις συντάσσονται ἐντὸς μέλανος καὶ σκιεροῦ δωματίου, μετὰ παραπετασμάτων ἐκ σκέπης ὑποστηριζομένων διὰ κραινίων.

*** Ὁ Ψησαυρὸς τοῦ πολέμου τῆς Γερμανίας ἐπιμελῶς ἀποταμιευμένος ἐντὸς ἰσχυροῦ θόλου ἐντὸς τοῦ Πύργου τοῦ Ἰουλίου τοῦ φρουρίου τοῦ Σπανδαῦ, ἐτησίως ἐπισκέπτεται ὑπὸ δύο αὐτοκρατορικῶν ἐπιτρόπων οἵτινες εἰσὶν ὑπόχρεοι νὰ ἀριθμῆσωσι μέχρι καὶ τοῦ τελευταίου μάρκου ἐκ τῶν 6,000,000 λιρῶν στερολινῶν—λείας ἐκ τῆς ἀποζημιώσεως ἣν ἡ Γαλλία ἐπλήρωσε, καὶ ἧτις εἶναι ἀποταμιευμένη πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τοῦ προσεχοῦς Γευτονικοῦ πολέμου. Οἱ ἐπίτροποι συνοδεύονται εἰς τὴν ἀποθήκην ὑπὸ ἀποσπάσματος ἐκλεκτῶν φυλάκων, ἀνοίγουσι τὴν ἰσχυρὰν θύραν συγχρόνως διὰ δύο κλειδῶν, λίαν δαιδαλαίως κατεσκευασμένων, τῶν μόνων ὑπαρχουσῶν ἐκ τοῦ εἶδους τῶν καὶ ἀποσφραγίζουσι τοὺς 1200 σάκκους τοὺς περιέχοντας τὸν Ψησαυρὸν. Μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐργασίας τῶν συντάττουσι λεπτομερεστάτην ἐκθεσιν τῆς ἐνεργείας, καὶ συνοδεύονται ἐκτὸς τοῦ φρουρίου, ἐνθα οἱ φύλακες μετὰ προσοχῆς ἐδιπλασιάσθησαν ἐνεκα τῆς περιστάσεως ταύτης. Τὰ χρήματα ταῦτα οὐδεμίαν ἀπολύτως πρόσδοτον δίδουσι.

Λύσις τῆς ἐν τῷ ἀριθ. 14 Ἀκροστιχίδος.

Ἔρωσ	ε=	5
Ῥαδάμανθος	ρ=	100
Ἀθηνᾶ	α=	1
Τιτάνες	τ=	300
Ὄρα	ω=	800

1206

Ἐλυσαν αὐτὴν οἱ κκ. Δ. Ῥωμαΐδης, Κ. Τρανταλιδάκης Π. Μαλεβίτης (Ἀθηνῶν), Ε. Γ. καψαμπέλης (Πειραιῶς), Α. Σ. Σωτηριάδης (Τριπόλεως), Κωνσ. Μ. Κωνσταντινίδης (Κύπρου).

Λύσις Γρίφου 4.

Ανη—χρ—ιστος—χρ—υς—τ—ων—ου—μυς—υπο—1

Ἄνῃρ χρηστὸς χρηστὸν οὐ μισεῖ ποτέ.

Ἐλυσαν αὐτὸν οἱ κκ. Γ. Ι. Θεόφιλος, Γ. Χ. Χέλμης, Κ. Τρανταλιδάκης, Δ. Ῥωμαΐδης, Π. Μαλεβίτης (Ἀθηνῶν), Χ. Βουζίκης, Α. Σ. Σωτηριάδης, Ιω. Π. Μάνεσης (Τριπόλεως), Σ. Γαβριήλ, Γ. Καμπουρόπουλος, Γ. Ὑφιλάντης, Π. Ταμβάκης. Β. Ἀργυριάδης (Σμύρνης), Κ. Μ. Κωνσταντινίδης (Κύπρου).

Ἡ ἱστορία τοῦ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ συγχειμένη ἐξ 103 τυπογραφικῶν φύλλων, εὑρίσκεται καὶ πωλεῖται ἐν τῷ τυπογραφεῖῳ τῆς «Ἀθηναΐδος» ἀντὶ φρ. 8.